

SESSIÓ 3 - MARÇ: L'AMOR-TENDRESA

Poetes:

Rosa Leveroni
Francesc Parcerisas
Clementina Arderiu
Kirmen Uribe

Rosa Leveroni: l'amor-tendresa-incerta

ELEGIES DE L'AMOR INCERT (fragment)

III

És la claror daurada de la posta
d'un dia de tardor
que veig en els teus ulls i que m'ofrenen
la seva tremolor.
És aquell deix cansat, com d'arribada
després de tràngols forts
a l'esperat recer, on tots els somnis
troben la pau dels ports.
És el somriure lleu, la veu sonora
d'haver estimat ja tant,
que em prenen dolçament i se m'emporten
sense saber on van.

TERTÚLIA POÈTICA – AMOR, POESIA
Biblioteca Marc de Vilalba, Hivern 2017

IV

Ja no diré l'amor que fou la flama
d'aquell meu cant passat.
Ara serà l'amor la font més pura
d'aquest meu cant callat.
en l'hora fatigosa del migdia
ella serà el repòs
on trobaré el perfum i la fermança
del meu jardí reclòs.

(Dins *Presència i record*, Edicions 62, 2013)

Francesc Parcerisas: l'amor-tendresa quotidiana

BATA

Quan no ens quedi res,
no pensis en el plaer dels cossos,
ni en la joia de la ment.
Oblida les promeses com els llavis
obliden la veritat i la mentida,
i oblida fins i tot les mans
que volen estrènyer el present
per fugir del no-res que ens vetlla.
Guarda, però, el record d'aquesta bata
que algú havia de rentar:
ni teva ni meva, blanca
com una bondat minúscula
on l'amor, de sobte, és del tot vulgar
-perfecte com aquesta llum que no ens pregunta
si el matí és de l'estiu i el capvespre de l'hivern,
si el gel i el foc han estat mai una mateixa cosa.

(Dins *Seixanta-un poemes*, Quaderns crema, 2014)

Clementina Arderiu: l'amor-tendresa etern

INVOCACIÓ ALS POETES

Josep Carner, Blai, Rosselló,
Salvador Espriu per valedor,
potser algun altre...
doneu-me un toc en el meu vers,
poseu-hi foc i un dring divers
de com solia.

Darrerament, quan he cantat,
un vent molt àcid m'ha rondat
ben a la vora
i m'ha dreçat tot el cabell
mentre els meus ulls veien vermell:
la boca en cendra.

Ara no vull sinó fugir
que ja presento aquell coixí
on he d'asseure'm!
Vull caminar, vull admirar,
que el món és ple i un Déu hi ha.
Que pugui valdre'm!

L'esquena dreta i tant-se-val:
vull la vella passar per alt.
Tot el que em resta
ho posaré dins un farcell
petit; només el record d'ell
al bastó em posi.

TERTÚLIA POÈTICA – AMOR, POESIA
Biblioteca Marc de Vilalba, Hivern 2017

És folla, riu, dirà la gent.
I tu estaràs, Carles, content,
que així em volies.
Demano un toc, demano un dring,
només pensant en tu ja els tinc:
ja sóc una altra.

Taral•lejant i follejant
donaré encara més d'un cant
al sol i a l'alba.
El meu poeta m'ha valgut,
que no per sempre l'he perdut,
que el tinc a l'ànima.

(Dins *Poemes*, Edicions 62, 2013)

Kirmen Uribe: l'amor-tendresa lliure

EL TEMPS DELS ARBRES

El temps dels arbres és dins teu
després d'haver-nos estimat.

Adormida al llit, només
et tapen les palpebres.

No t'escoltis la por,
no diguis mai ni sempre,
deixa fer el món,
que vagi per on vulgui.

El temps dels arbres és dins teu
després d'haver-nos estimat.

T'embolca l'aigua del plaer
com la llàgrima embolcalla l'ull.

No t'escoltis la por,
no diguis mai ni sempre,
deixa fer el món,
que vagi per on vulgui.

El temps dels arbres és dins teu
després d'haver-nos estimat.

(Dins *Mentrestant agafa'm la mà*, Traducció de l'èuscar Laia Noguera i Jon Elordin. Edicions 62, 2010)